

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2016 r. – Makhlouf/Rada**(Sprawa T-410/16)**

(2016/C 371/15)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Rami Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji 2016/850/WPZiB z dnia 27 maja 2016 r. i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i do skutecznej ochrony sądowej, przewidzianego w art. 6 i 13 europejskiej Konwencji ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), w art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), a także w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ uzasadnienie przedstawione przez Radę nie spełnia ciężącego na instytucjach Unii Europejskiej obowiązku przewidzianego w art. 6 EKPC, w art. 296 TFUE, a także w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jaki Rada popełniła w związku z zaangażowaniem strony skarżącej w finansowanie reżimu syryjskiego.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego ograniczenia przez zaskarżone środki praw podstawowych strony skarżącej, a w szczególności jej prawa własności przewidzianego w art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do EKPC i w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także jej prawa do reputacji przewidzianego w art. 8 i 10 ust. 2 EKPC, zasady domniemania niewinności przewidzianej w art. 6 EKPC i w art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jej wolności wyrażania opinii, przewidzianej w art. 10 EKPC, a także jej prawa do swobodnego poruszania się, przewidzianego w art. 2 ust. 2 protokołu nr 4 do EKPC.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia wytycznych Rady z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie stosowania i oceniania środków ograniczających (sankcji) w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej (dokument Rady 15114/05 z dnia 2 grudnia 2005 r.).